

Shabbat Bo Shaḥarit

January 23, 2021 : 10 Sh'vat 5781

B'nai Mitzvah of Jacob and Henry Perline

Temple B'nai Abraham

Exodus 10:1-3

(1) Then the LORD said to Moses, “Go to Pharaoh. For I have hardened his heart and the hearts of his courtiers, in order that I may display these My signs among them, (2) and that you may recount in the hearing of your sons and of your sons’ sons how I made a mockery of the Egyptians and how I displayed My signs among them—in order that you may know that I am the LORD.” (3) So Moses and Aaron went to Pharaoh and said to him, “Thus says the LORD, the God of the Hebrews, ‘How long will you refuse to humble yourself before Me? Let My people go that they may worship Me.

Exodus 10:4-6

(4) For if you refuse to let My people go, tomorrow I will bring locusts on your territory. (5) They shall cover the surface of the land, so that no one will be able to see the land. They shall devour the surviving remnant that was left to you after the hail; and they shall eat away all your trees that grow in the field. (6) Moreover, they shall fill your palaces and the houses of all your courtiers and of all the Egyptians—something that neither your fathers nor

שמות י': א'-ג'

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו
לִמְעַן שְׂתִי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: (ב) וְלִמְעַן
תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וְבָנֵי בְנֵי אֶת אֲשֶׁר
הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי
בָּם וַיִּדְעֻתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה: (ג) וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת
מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וְנִעַבְדְנִי:

שמות י': ד'-ו'

(ד) כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנִּגְנִי
מִבְּרִיא מִתֵּר אַרְבֶּה בְּגַבְלָהּ: (ה) וְכִסָּה אֶת־עֵינֵי
הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל
אֶת־יִתְרַת הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִן־הַבָּרָד
וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצִּמְחַח לָכֶם מִן־הַשָּׁדֶדָה:
(ו) וּמָלְאוּ בְתֵיבֵי וּבְתֵיבֵי כָל־עֲבָדֶיהָ וּבְתֵיבֵי
כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיהָ וְאִבּוֹת
אֲבֹתֶיהָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם

fathers' fathers have seen from the day they appeared on earth to this day.” With that he turned and left Pharaoh’s presence.

Exodus 10:7-9

(7) Pharaoh’s courtiers said to him, “How long shall this one be a snare to us? Let the men go to worship the LORD their God! Are you not yet aware that Egypt is lost?”

(8) So Moses and Aaron were brought back to Pharaoh and he said to them, “Go, worship the LORD your God! Who are the ones to go?” (9) Moses replied, “We will all go, young and old: we will go with our sons and daughters, our flocks and herds; for we must observe the LORD’s festival.”

שמות י"ז-ט'

(ז) ויאמרו עבדי פרעה אליו עד-מתלי יהיה זנה לנו למוקש שלח את-האנשים ויעבדו את-יהוה אלהיהם הטרים תדע כי אבדה מצרים: (ח) וישב את-משה ואת-אהרן אל-פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את-יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: (ט) ויאמר משה בנערינו ובזקנינו בלוי בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו בלוד כי חגי-הוה לנו:

Exodus 12:29-31

(29) In the middle of the night the LORD struck down all the first-born in the land of Egypt, from the first-born of Pharaoh who sat on the throne to the first-born of the captive who was in the dungeon, and all the first-born of the cattle. (30) And Pharaoh arose in the night, with all his courtiers and all the Egyptians—because there was a loud cry in Egypt; for there was no house where there was not someone dead. (31) He summoned Moses and Aaron in the night and said, “Up, depart from among my people, you and the Israelites with you! Go, worship the LORD as you said!

שמות י"ב:כ"ט-ל"א

(כט) ויהי | בחצי הלילה ויהוה הכה כל-בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על-כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: (ל) ויקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים פיאין בית אשר איו-נשם מת: (לא) ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם-אתם גם-בני ישראל ולכו עבדו את-יהוה כדברכם:

Exodus 12:32-34

(32) Take also your flocks and your herds, as you said, and begone! And may you bring a blessing upon me also!” (33) The Egyptians urged the people on, impatient to have them leave the country, for they said, “We shall all be dead.” (34) So the people took their dough before it was leavened, their kneading

שמות י"ב:ל"ב-ל"ד

(לב) גם-צאנכם גם-בקרכם קחו באשר דברתם ולכו וברכתם גם-אתי: (לג) ותחזק מצרים על-העם למהר לשלחם מן-הארץ כי אמרו בלבו מתים: (לד) וישא העם את-בצקו טרם יחמץ משארותם צררת בשמלתם על-שכמם:

bowls wrapped in their cloaks upon their shoulders.

Exodus 12:35-37

(35) The Israelites had done Moses' bidding and borrowed from the Egyptians objects of silver and gold, and clothing. (36) And the LORD had disposed the Egyptians favorably toward the people, and they let them have their request; thus they stripped the Egyptians. (37) The Israelites journeyed from Raamses to Succoth, about six hundred thousand men on foot, aside from children.

Exodus 12:38-40

(38) Moreover, a mixed multitude went up with them, and very much livestock, both flocks and herds. (39) And they baked unleavened cakes of the dough that they had taken out of Egypt, for it was not leavened, since they had been driven out of Egypt and could not delay; nor had they prepared any provisions for themselves. (40) The length of time that the Israelites lived in Egypt was four hundred and thirty years;

Jeremiah 46:13-16

(13) The word which the LORD spoke to the prophet Jeremiah about the coming of King Nebuchadrezzar of Babylon to attack the land of Egypt: (14) Declare in Egypt, proclaim in Migdol, Proclaim in Noph and Tahpanhes! Say: Take your posts and stand ready, For the sword has devoured all around you! (15) Why are your stalwarts swept away? They did not stand firm, For the LORD thrust them down; (16) He made many stumble, They fell over one another. They said: "Up! let us return to our people, To the land of our birth, Because of the deadly sword."

שמות י"ב:ל"ה-ל"ז

(לה) וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כֶּלִי־כֶסֶף וְכֶלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת: (לו) וַיְהִי־נָתַן אֶת־תְּנוּ הַעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם: (פ) (לז) וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעַמְסֵס סְפֹתָה כְּשֵׁש־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּרֶף:

שמות י"ב:ל"ח-מ'

(לח) וְגַם־עָרַב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֵה כְּבֹד מֵאֲדָם: (לט) וַיֹּאפֹּו אֶת־הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹת מִצּוֹת כִּי לֹא תִמְצָא כִּי־גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֶה וְגַם־צָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: (מ) וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

ירמיהו מ"ו:י"ג-ט"ז

(יג) הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (יד) הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ בְּמִגְדוֹל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֹף וּבְתַחְפַּנְחָס אִמְרוּ הַתִּצְבֵּל וְהִכְנוּ לָךְ כִּי־אֶכְלֶה תָּרַב סְבִיבֶיךָ: (טו) מִדּוֹעַ נִסְתַּף אֲבִיגְרִיד לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפּוֹ: (טז) הַרְבֵּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וּנְשָׁבָה אֶל־עַמָּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֹתֵנוּ מִפְּנֵי תָרַב הַיּוֹגָה:

Jeremiah 46:20-23

(20) Egypt is a handsome heifer— A gadfly from the north is coming, coming! (21) The mercenaries, too, in her midst Are like stalled calves; They too shall turn tail, Flee as one, and make no stand. Their day of disaster is upon them, The hour of their doom. (22) She shall rustle away like a snake As they come marching in force; They shall come against her with axes, Like hewers of wood. (23) They shall cut down her forest—declares the LORD— Though it cannot be measured; For they are more numerous than locusts, And cannot be counted.

ירמיהו מ"ו:כ"ג-כ"א

(כ) עגלה יפה־פיה מצרים קרץ מצפון בא
בא: (כא) גם־שכריה בקרבה כעגלי מרפק
כ־גם־המה הפנו גסו יחדיו לא עמדו כי יום
אידם בא עליהם עת פקדתם: (כב) קולה
פנחש ילך כ־בתיל ילכו ובקדמות באו לה
כחטבי עצים: (כג) פרתו יערה נאם־יהוה כי
לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר:

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets